

GONIEC NADWIŚLAŃSKI

GŁOS POMORSKI

Jedynе pismo poranne na Pomorzu, poświęcone sprawom Stanu Średniego.

Redakcja i administracja w Grudziądzu, ul. Mickiewicza 3. Telefon 80. — Telefon redakcji w nocy nr. 811 i 812. — Konto czekowe P. K. O. Poznań nr. 207744
Reprezentacja Gońca Nadwiślańskiego w Toruniu: Ul. Św. Ducha nr. 13. Telefon 56.

Nr. 119.

GRUDZIĄDZ — TORUŃ, czwartek, dnia 24 maja 1928 r.

Rok IV

Biegacze szykujcie się!!

Bieg okrężny o puchar „Gońca Nadwiślańskiego” 27. 5. 1928.

HERBATA PERŁOWA
AROMATYCZNA, MOCNA I WYDAJNA
WYKONANA W FORMIE KREWELI
WYKONANA W TORUNIU

Kłeska nacjonalizmu w Niemczech.

Jak przewidywaliśmy, w Niemczech dokonał się pewien zwrot na lewo. Wyniki wyborów zarówno do parlamentu Rzeszy jak i sejmiku pruskiego są dla prawicy nacjonalistycznej bardzo niepomysłne. Poważny sukces odniosła lewica socjalistyczno-komunistyczna.

Najsilniejszymi stronnictwami niemieckimi były i są: stronnictwo socjal-demokratyczne, programem swym zbliżone do Polskiej Partji Socjalistycznej, tylko więcej narodowe — oraz politycznie i społecznie prawicowe i monarchistyczne, stronnictwo narodowo-niemieckie. Jeszcze przed czterema laty siły nacjonalistów były równe siłom socjalistów; oba stronnictwa liczyły po 100 posłów. Niedzielne wybory do parlamentu niemieckiego dały socjalistom przeszło 9 milionów głosów i 155 mandatów, nacjonalistom — niespełna 4½ miliona głosów i 73 mandaty, zatem o połowę mniej, niż socjalistom.

Jakkolwiek „zwrot na lewo” nie jest wielki (wyraża się w cyfrze ok. 30 mandatów), jednak rząd obecny, oparty na większości prawicowo-centrowej, utrzymać się nie zdoła. Wobec tego, że ani prawica, ani centrum, ani lewica nie stanowią większości w parlamencie, istnieją tylko dwie możliwości: 1) Odrodzenie tak zwanej koalicji Weimarskiej, składającej się z tych stronnictw republikańskich — socjalistycznego, demokratycznego i katolickiego centrum; 2) wielka koalicja, w skład której poza wyżej wymienionymi stronnictwami weszłyby jeszcze „ludowcy” Stresemanna i kilka mniejszych grup.

Powrót do koalicji Weimarskiej jest mało prawdopodobny ze względu na rozbieżność poglądów na sprawy wewnętrzne między socjalistami a centrowcami. Pozostaje więc jedynie koncepcja wielkiej koalicji, która rozporządzałaby poważną większością, składającą się z

Zdemaskowanie niemieckich przygotowań do wojny gazowej.

W Hamburgu fabrykowano straszną broń do zatrucia Europy. — Katastrofalny wybuch gazów pociągnął za sobą dziesiątki ofiar istnień ludzkich.

Berlin, 22. 5. (PAT.) W składach fabryki chemicznej Hugona rozprzestrzeniać. Skutki katastrofy Stelzenberga w wolnym porcie były straszne. Ludzie, znajdujący się w pobliżu, padali nieprzytomni na ziemię. Wśród robotników do wypełniania granatów, pracujących na składach, zatowarów gazowych (granaty te znane panowała panika. Zaalarmowana była pod nazwą „granaty z żółtym straż ogniowa próbowała zwalczać krzyżkiem”). Gaz, który się wy- niebezpieczeństwo wodą. Zatelefo-

nowano do Berlina po maski gazowe i amoniak, aby przeciwdziałać gazowi.

Wiatr, wiejący w kierunku Wilhelmsburga, poniósł za sobą falę gazową, tak, że w Wilhelmsburgu wiele osób zostało zatrutych.

Ogółem zatrutych jest około 90 osób, z tych 7 już zmarło.

Berlin, 22. 5. (PAT.) Prasa berlińska podaje w dalszym ciągu obszernie informacje o katastrofie wybuchu gazów trujących w Hamburgu. „8 Uhr Abend-Blatt” donosi, że w Hamburgu panuje w dalszym ciągu niezwykle podniecenie wśród ludności. Z osób zatrutych gazem zmarły w ciągu nocy 4 osoby, tak że ilość zmarłych wynosi obecnie 11. Do szpitala przybyło jeszcze 250 osób. Niebezpieczne rozszerzenie fali gazów trujących na Hamburg, uważają zresztą za zażegnane dzięki deszczowi, który objął obłok gazu i weisnął go w ziemię. Pomimo to policja hamburska utrzymuje nadal środki ostrożnościowe. Wszystkie środki żywnościowe, znajdujące się w okolicy wypadku — zniszczono.

Niepokój w Hamburgu zwiększa się, a to dzięki temu, że na miejscu katastrofy znajduje się około 20 tanków, zawierających te same gazy.

Dziennik podkreśla, że proutrata, która bada sytuację na miejscu, dotychczas nie zdołała wyjaśnić pochodzenia gazów, ani celu dla jakiego były zmagazynowane. Oświadczenie, ogłoszone przez firmę Hugona Stelzenberga, nie mówi nic o pochodzeniu gazu, ani też w jakim celu był zmagazynowany. Mówi tylko, że nierozumie przyczyny katastrofy.

Berlin, 22. 5. (PAT.) Jedno z pism tutejszych podaje notatkę półurzędową, odpowiadającą na głosy prasy angielskiej, która w związku z wybuchem w Hamburgu wysuwa żądanie przeprowadzenia dochodzeń z ramienia Ligi Narodów w Niemczech w sprawie przeróbki

Ostatni próbny lot „asów” polskich przed zdobyciem Atlantyku.

Willa Coublay, 22. 5. (Pat.) Majorowie Idzikowski i Kubala dokonali ostatecznie kilka lotów próbnych dla wypróbowania nowych motorów. Lotnicy polscy udadzą się niebawem do Le Bourget, gdzie podejmą ostatni 24-godzinny lot próbny przed rozpoczęciem raidu drogą na wyspy Azorskie do N. Jorku.

Rokowania polsko-litewskie w Berlinie.

Berlin, 22. 5. (Pat.) Po wczorajszym posiedzeniu inauguracyjnym komisji polsko-litewskiej do spraw prawa komunikacji i ruchu lokalnego, na którym uchwalono od razu przystąpić do prac konkretnych, na wniosek del. litewskiej przeprowadzono przedewszystkiem dyskusję ogólną. Dziś o godz. 11-tej rano rozpoczęło się drugie posiedzenie w gmachu poselstwa polskiego, pod przewodnictwem prezesa del. polskiej p. Adama Tarnowskiego.

O godz. 17,30 rozpoczęło się w gmachu poselstwa litewskiego następne posiedzenie, na którym del. litewska zgodnie ze swą zapowiedzią na posiedzeniu porannym, w czasie dyskusji ogólnej przedstawiła na litewskie kontropropozycje, propozycje dotyczące umów w sprawie ruchu lokalnego. Propozycje te stanowią mają odpowiedź na przedłożone w Królewcu propozycje polskie.

następujących stronnictw: socjal-demokratycznego (155 mand.), demokratycznego (25 m), centrum katolickiego (63 m.), bawarskiej partji ludowej (16 mand.), niemieckiej partji ludowej Stresemanna (44 mand.) i prawdopodobnie partji gospodarczej (23 mand.), razem 330—340 posłów. Opozycję stanowili: na prawicy — nacjonaliści (73 mand.), hittlerowcy (12 mand.) stronnictwa włościańskie (15 m.), na lewicy — komuniści (54 m.); ogółem 150—160 mandatów.

Tak czy owak, jedno jest pewne, że ministrem spraw zagranicznych Rzeszy niemieckiej zostanie Stresemann. Zatem poważniejszych zmian w polityce zagranicznej Niemiec nie należy się spodziewać. Natomiast oczekiwać mo-

żna, że nowy rząd niemiecki okaże więcej dobrej woli w kierunku ułożenia stosunków polsko-niemieckich, a zwłaszcza w rokowaniach handlowych z Polską. Zarówno socjaliści, jak i „ludowcy” Stresemanna, reprezentujący wielki przemysł, pragną zawarcia traktatu handlowego z Polską, nacjonaliści nie będą mogli przeszkadzać, przeto należy się liczyć z możliwością zawarcia tego traktatu w najbliższych miesiącach.

Jakkolwiek w okresie wyborczym wszystkie stronnictwa niemieckie dawały wyraz swemu wrogiemu do Polski stosunkowi, jednak być może, że wskutek klęski nacjonalistów stosunki polsko-niemieckie ułożą się nieco poprawnie i pomyślniej.

J. Gierski.

gazów trujących, zakazujących przez traktat wersalski. Pismo, odpowiadające na te żądania Anglii twierdzi, że produkcja w Niemczech jest zasadniczo dozwolona i produkcje te prowadzone są przez pewne fabryki, posiadające specjalne koncesje, zaś handel trucizną jest całkowicie swobodny.

Czy przy wybuchu płosgeny zachodzi istotnie wypadek naruszenia ustawy niemieckiej o wyrobie materiałów wojennych — to wykarza dopiero dochodzenia, prowadzone na miejscu przez prokuraturę niemiecką. Jeśli istotnie zachodzi naruszenie ustawy, to naturalnie wykroczenie to zostanie surowo ukarane przez sądy niemieckie. Narady polsko-litewskiej delegacji w Warszawie.

Warszawa, 22. 5. (Pat.) O dzisiejszych naradach polsko-litewskich wydano następujący komunikat: Członkowie obu delegacji odbyli we wtorek przedpoł. naradę, podczas której odbyła się ogólna dyskusja nad sprawami komunikacji, oraz możliwości stosunków ekonomicznych między obu krajami. Celem tej dyskusji było ustalenie instrukcji dla podkomisji.

Sprawa nadużyć wyborczych w Sejmowej Komisji Administracyjnej.

Warszawa, 22. 5. (Pat.) Sejmowa Komisja administracyjna przystąpiła w obecności min. spraw wewnętrznych gen. Składkowskiego do rozpatrzenia wniosków do powołania nadzwyczajnej komisji do zbadania nadużyć wyborczych. Przewodniczący, poseł Polakiewicz (BB), zaproponował, aby wnioskodawcy skonkretyzowali zarzuty, następnie aby komisja wysłuchała odpowiedzi ministra i wówczas dopiero zadecydowała o powołaniu do życia komisji nadzwyczajnej.

Kobietom w Anglii przyznano czynne prawo wyborcze.

London, 22. 5. (Pat.) Izba lordów przyjęła dziś w drugim czytaniu 114 głosami przeciwko 45 projekt ustawy przyznający kobietom, które ukończyły lat 25 czynne prawo wyborcze.

Śmierć 34 dzieci w nurtach rzeki.

Moskwa, 22. 5. (Pat.) Na jednej z rzek na Kubaniu przewróciła się łódź wioząca 90 dzieci na pokładzie, 34 dzieci utonęło.

Dymisja Rządu greckiego.

Ateny, 22. 5. (Pat.) Rząd podał się do dymisji.

Lekarz obłąkanych.

250

(Ciąg dalszy.)

— Obrażenie ściągacza z lekkim naruszeniem wiązadeł... to powoduje ten ból dotkliwy, jakiego doświadczałem...

— A jakim sposobem się wyleczyć?

— Nie prościej... wcierania trzy razy dziennie olejkami kamforowym i owinięcie nogi watą...

— A kiedy będę mógł chodzić?...

— Za dwa lub trzy dni najdalej... Jutro powiem ci to najdokładniej, mój przyjacielu. Proszę o sześć franków, jakie mi się należą za wizytę.

— Racz pan, panie Laurent, uścielić się panu konsyljarzowi... Dziękuję stokrotnie...

Doktor zażył powtórnie tabaki, schował do kieszeni sześć franków i odrzekł:

— Nie dziękuj, mój przyjacielu... Nauka moja należy do całego świata... Zresztą jestem zapłacony...

Plenarne posiedzenie Sejmu.

Sejm uchwalił wydać Sądowi posła komunistycznego Baczyńskiego. — Sprawa amnestji. — Walka o poprawę bytu urzędników państwowych. — Co mówi min. Czechowicz?

Warszawa, 22. 5. (PAT.) W dniu dzisiejszym odbyło się 9 posiedzenie Sejmu. Ślubowanie poselskie złożył poseł Adolf Macisza. Poseł Warski wniósł o uzupełnienie porządku dziennego wnioskiem o odpowiedzialności Rządu i posłów za wypadki 1-go maja br. Izba wniosek odrzuciła. Poseł Czapiński (P.P.S.) w imieniu komisji konstytucyjnej przedłożył skorygowaną listę kandydatów do trybunału stanu, ułożoną według systemu proporcjonalnego, przyjętego przez komisję bez sprzeciwu. Wybór ten Izba zatwierdziła.

Poseł Pużak z P. P. S. złożył wniosek p. min. sprawiedliwości o wydanie sądom posła Władysława Baczyńskiego z frakcji komuni-

stycznej za przestępstwa z art. 102 k. k. z 1903 r. Po dyskusji nad tą sprawą marsz. Daszyński zaznaczył, że na komisji wniosek p. ministra, o wydaniu uzyskał 7 głosów przeciwko 7 głosom. W głosowaniu izba 171 głosami przeciwko 146 przyjęła wniosek o wydanie.

Wniosek posła Wacława Bitnera o unieważnienie mandatu posła Henryka Bitnera — padł z porządku dziennego z powodu nieobecności sprawozdawcy.

Następnie izba w I czytaniu postanowiła odesłać do komisji projekt ustawy o amnestji z powodu 10-lecia niepodległości, poczem przystąpiono do czytania projektu ustawy o podwyższeniu i wyrównaniu stawek podatku gruntowego

oraz o podatku budynkowym w gminach wiejskich.

W dalszym ciągu posiedzenia Sejmu odbyła się żywa dyskusja, podczas której omawiano sprawę projektu ustawy o podatku gruntowym, po której zabrał głos p. min. skarbu Czechowicz, który oświadczył, że Rząd spotkał się z oryginalnym zarzutem, że projekt podatków opracowano specjalnie w celu polepszenia bytu urzędników państwowych. Stąd wysuwa się wniosek, że Rząd zmierza do wskrzeszenia systemu podatkowego, zaniechanego już dawno, że Rząd świadomie sprzeciwia się interesom urzędniczym i interesom innych grup społeczeństwa.

Rządowi przyswiecał jeliwny cel wypełnienia luki w budżecie, jaka powstała w zakresie rozrostu wydatków państwa, między innymi wniosek z niemięknioną koniecznością polepszenia bytu pracowników, koniecznością, która jest przyznana przez wszystkich. Różnica poglądów polega na tem, że Rząd chce oprzeć poprawę bytu urzędników na stałych i pewnych podstawach, że Rząd nie chce tej poprawy uskutecznić kosztem równowagi budżetem.

Następnie p. min. charakteryzuje kolejne etapy zmierzających do pokrzyżowania projektów rządowych. Dalej zaznacza p. min., że przeprowadzenie oznacza oszczędności w celu uzyskania pieniędzy na poprawę bytu urzędników nie ma mowy, o czem przekonała się komisja budżetowa, która nie tylko nie potrafiła zrobić oszczędności, ale nawet zwiększyła dość znacznie wydatki, czemu Rząd był zmuszony przeciwstawiać. Dalej p. min. omawiał uzyskanie źródeł dochodu na pokrycie rozrastających się wydatków państwa, wspominając m. in. o stałym podatku wyjątkowym, z którego zaległości wynoszą przeszło 700 milion. zł., a których ściągnięcia Rząd musi się domagać. Po przemówieniu p. min. zabrał głos jeszcze poseł Malinowski z Wyzwolenia, który wypowiedział się za przejściem do porządku dziennego nad zniesieniem projektu o podatku gruntowym.

Na tem dyskusję przerwano, odracając dalszy ciąg do następnego posiedzenia, które odbędzie się jutro o godz. 3-iej po południu.

Współpraca między Rządem i Sejmem jest konieczną.

Tak twierdzi marszałek Daszyński.

Warszawa, 22. 5. (PAT.) W dniu dzisiejszym marszałek Daszyński zaprosił do siebie na godz. 12 w pol przewodniczących komisji do zastanowienia się nad sprawą postępowania w razie, gdyby Sejm zdecydował uchylanie względnie znalezienie rozporządzeń p. Prezydenta Rzplitej, wydanych z mocy ustawy. Marszałek Daszyński stwierdził, że sprawę dekretów skierowano do poszczególnych komisji sejmowych, skutkiem oceny. Marszałek stoi wprawdzie na stanowisku, że inicjatywa poselska nie powinna być skrepowana. Chodzi jedynie o uniknięcie wszelkich momentów, któreby opinię publiczną w kraju utrzymywały w mniemaniu, że istnieje stały kontakt między Rządem i Sejmem.

Ze swej strony marszałek Daszyński gotów jest zrobić wszystko, aby doprowadzić do zgody i współpracy Rządu z Sejmem i nie stwarzać pozorów przyglębienia się różnicy między tymi organami — co zresztą oświadczyłem również p. wice-premierowi Bartłowi. Marszałek Daszyński zaapelował do przewodniczących komisji, aby ułatwili praktycznością swoją rozwiązanie tej sprawy.

W dyskusji, jaka się wywiąza-

ła, zabierali głos: przewodniczący komisji, posł. Radziwiłł, Polakiewicz, Liberman i Szydłowski, którzy poszli po linii zapatrywania marsz. Daszyńskiego, podkreślając, że już w poprzednim Sejmie były marsz. Rataj zakwestjonował przesyłanie dekretów do komisji. Nieco odmienne stanowisko zajęli posłowie: Djamand i Jan Pieracki.

Po wysłuchaniu opinii przewodniczących komisji, marsz. Daszyński oświadczył, że zdecydował się w takim kierunku rozwiązać wspomnianą kwestję, że na przyszłość tylko takie dekryty będą rozpatrywane przez komisje, co do których wpłyną wnioski podpisane przynajmniej przez 15 posłów. Z posiedzenia Sejmowej Komisji budżetowej.

Warszawa, 22. 5. (Pat.) Dnia 22 bm. o godz. 10,40 rozpoczęło się posiedzenie Sejmowej Komisji budżetowej. Na porządku dziennym było 3-cie czytanie budżetu: Min. spraw wojskowych, Robót Publicznych, Pracy i Opieki Społecznej, Reform Rolnych i Poczty i Tel. oraz budżetu emerytur, rent inwalidzkich i pensji, poczem przewodniczący zarządził przerwę do godz. 13-tej.

W dalszym ciągu posiedzenia Sejmowej Komisji budżetowej zabierali głos poseł: Skala (Wyzwolenie), Nowicki (PPS.) oraz omawiano sprawę projektu ustawy podatku gruntowego,

losowi... Mniejszaby już o wszystko, gdybym tylko tak nie cierpiał...

— Zaraz zabierzemy się do ciebie... Piotruś pójdzie do apteki po olejek kamforowy i watę... Ja sam zrobię ci wieweranie i to rzetelne, bądź pewnym.

— Ach! panie Laurent, jakiś pan dobry!

— Potrzeba się przecie wspomagać. To zwyczajne prawa natury... Czyż ty nie zrobiłbyś dla mnie tego samego?

— Z pewnością, żebyś zrobił...

— Widzisz zatem, że to rzecz bardzo zwyczajna... Opuszczam cię na chwilę... Przejdę do swojego pokoju, bo mam coś do napisania...

Klaudjusza przeszły dreszcze z obawy.

— Pisać? — powtórzył. — Pan masz pisać?...

— Tak...

— A do kogo?

— Do pana Fabrycjusza... chcę mu posłać depezę, że nas wypadek zatrzymał w Mantes.

— Masz pan rację — odrzekł naturalniejszym głosem Klaudjusz — trzeba tak zrobić... To jest obowiązkiem pańskim... Idź pan napisać depezę!...

Intendent wyszedł.

Skoro tylko drzwi się za nim zamknęły, Klaudjusz wziął za rękę siedzącego przy łóżku chłopaka.

— Słuchaj mnie uważnie — powiedział.

— Słucham, panie Klaudjuszu...

— I zrozumiej dobrze...

— Zrozumiem, niech pan będzie spokojny...

— Nie można, żeby pan Laurent sam odniósł do telegrafu depezę, którą chce wysłać do pana!... Nie trzeba!...

— A jakże mu przeskodzić?...

— Ja się tego podejmuję, albo raczej podejmujemy się tego obaj...

— Co mam zrobić?

— Stać na czatach w sieni i kiedy pan Laurent wyjdzie ze swego pokoju, powiedzieć mu, żeby do mnie przyszedł, bo mam mu zakomunikować coś bardzo ważnego... pilnego...

— Dobrze, panie Klaudjuszu...

— No, idź chłopcze!

Mały Piotruś otworzył drzwi, zeszedł z hałasem ze schodów i zaraz wrócił po cichutku na palcach i stanął w sieni tak, jak mu Klaudjusz Marteau zalecił.

Ks. kardynał Kakowski w Paryżu.

Jak już donosiliśmy, J. E. ks. arcybiskup warszawski, kardynał Kakowski, bawi obecnie w Paryżu, gdzie był obecny na nabożeństwie odprawionem przez ks. Kardynała Dubois w Bazylice Sacre Coeur na Montmartre. Podczas nabożeństwa ks. Kardynał Kakowski wygłosił w języku francuskim kazanie, w którym nawiązując myśl do dogmatu Świętych Obcowanie, m. in. powiedział:

— Gdziekolwiek na ziemi wśród katolików znajdzie się kapłan, a tembardziej biskup katolicki, czuje się jak u siebie w domu. Niema bowiem Kościoła ani francuskiego, ani polskiego, włoskiego, niemieckiego, lecz jeden Kościół powszechny, jeden święty, jeden Katolicki, Apostolski.

Dziś, gdy staje ja, Biskup polski, u boku Kardynała, Arcybiskupa Paryża i Biskupów francuskich, czuję się małą cząstką tego Kościoła Powszechnego, czuję, że w nas Biskupach wszystkich krajów, jako i w was, wiernych jakiegokolwiek narodowości, jest jedna myśl, jedno serce, jedno pragnienie, jeden ideał. Rzeczywiście jedna myśl, jedno serce łączy katolików wszystkich krajów i narodów; zwłaszcza zaś katolików Francji i Polski. — Narody te bowiem zespała nie tylko jedna wiara św., ale ponadto wspólna cywilizacja, zrodzona i wyrosła w cieniu Kościoła i karmiona ideałami nauki Chrystusowej, Polska i Francja wraz z Wiarą Rzymsko-Katolicką otrzymała bogaty dorobek duchowy i kulturalny Rzymu chrześcijańskiego. Najchłodniejsze karty dziejów Francji i Polski łączą się z dziejami Kościoła i tryumfują kultury łacińskiej. Francja była i jest ogniskiem i twierdzą tej cywilizacji na Zachodzie, Polska zaś pełniła i pełni szczytną misję przodurza chrześcijaństwa i kultury rzymskiej na wschodnich rubieżach kontynentu europejskiego. Stąd też w długiej kolej ubiegłych wieków losy i dzieje tych dwóch narodów ściśle się spletały z sobą. Po upadku Polski w końcu XVIII wieku, Francja była domem gościnnym i ostoją moralną dla emigracji polskiej. Gdy Opatrzność Boża przywróciła Polsce byt niepodległy po wojnie wszechświatowej, Francja pierwsza wyciągała rękę pomocną dla swej młodszej siostrzyczki. Gdy zaś groźne zastępy bolszewickie w r. 1920 stanęły u wrót stolicy polskiej niepodległej, Francja spieszy nam na ratunek i bierze przez swych synów bohaterów walny udział w Cudzie nad Wisłą, który uratował nie tylko Polskę, ale i całą Europę Zachodnią przed zalewem barbarzyństwa i komunizmu. Braterstwo ducha, wspólność Wiary i cywilizacji uzupełniło braterstwo broni.

Celem sercem oddany waszemu Arcybiskupowi, błogosławie Francji i całemu narodowi francuskiemu.

Po nabożeństwie odbyło się na cześć Ks. Kardynała Kakowskiego śniadanie u Ks. Kardynała Dubois, na którym również obecny był Episkopat francuski. Przy tej sposobności Ks. Kardynał Kakowski wygłosił następującą przemowę do Episkopatu francuskiego:

— Przybyłem do waszej pięknej stolicy, by w imieniu swoim i w imieniu Episkopatu Polskiego podziękować J. Em. Kardynałowi Arcybiskupowi Paryża i przedstawicielowi Episkopatu Francuskiego za złożoną nam w Polsce wizytę. Wizyta ta, dokonana przez W. Eminencję w towarzystwie Mgr. Chollet'a, Arcybiskupa z Cambrai, Mgr. Julien, Biskupa z Arres i swoich dostojnych pomocników: Mgr. Baudrillart i Mgr. Chaptal, podniosła nas niezwykle na duchu i zacieśniła węzły serdecznej przyjaźni Polski z Francją i z przedstawicielami Kościoła Katolickiego na ziemiach francuskich.

Byliście świadkami, Dostojni Bracia, i widzieliście własnymi oczyma, z jakim żywiołowym zapalem i z jak gorącym uczuciem witał Was i podejmował cały naród polski. Przekonałście

się sami, jak silnym i żywotnym czynnikiem jest Wiara św. katolicka w duszach szerokiej warstw narodu polskiego. A my, Polacy, odczuwaliśmy i doświadczaliśmy, jak wiele gorącego uczucia i szczerzej przyjaźni macie dla nas. To też może Was zapewnić, Dostojni Bracia, że jak naród polski nigdy nie zapomni o długu wdzięczności względem Francji za podanie ręki, gdy Polska, niby Łazarz powstała z grobu, tak my, Biskupi polscy, będziemy zawsze wdzięczni Episkopatowi Francuskiemu za pamięć o nas i za pomoc, którą niesiście nam przez swe modły i przez poparcie moralne w okresie wszechświatowej wojny. Polska w długiej kolej wieków czerpała siły ducha

od pobratymczych narodów katolickich włoskiego i francuskiego nie tylko w dziedzinie cywilizacji.

W szczególny sposób wyrażam podziękowanie w imieniu narodu i Episkopatu Polskiego całemu duchowieństwu francuskiemu i Biskupom francuskim za niezwykle serdeczną oraz iście ojcowską opiekę, jaką otaczacie rzesze naszych emigrantów na ziemiach francuskich. Temi uczuciami ożywiony wznoszę okrzyk na cześć Francji i duchowieństwa francuskiego na czele z ich dostojnymi Pasterzami.

Niech żyje Kardynał Arcybiskup Paryża! Niech żyje Episkopat i kler francuski! Niech żyje Francja!

Dar Polski dla Prezydenta Masaryka

Prezes Rady Zjednoczenia Stanu Średniego — senator inżynier Jan Rogowicz w Pradze.

Delegacja klubu polsko-czechosłowackiego w Polsce w składzie następującym:

Z Warszawy senator Jan Rogowicz, poseł M. Cieplak, adwokat J. Adamski, dyr. Stan. Wartalski, J. Kozłowski; z Poznania: prof. Gładysz, B. Jaroszewski; ze Lwowa: prof. Fiszer, red. Batowski — wręczyła w dniu 18 bm. przed połudn. w wielkiej sali audjencyjnej na zamku prezydentowi Masarykowi portret jego, pędzla artysty malarza Stanisława Kotwicz-Gilewskiego oraz wspaniałe wykonany na

pergaminie adres, w teczce ze skóry z wytłaczanym w złocie monogramem prezydenta Masaryka oraz z datą 1918—1928, ozdobionej herbami miast polskich.

Po wręczeniu daru przemówienie wygłosił przewodniczący delegacji, prezes klubu polsko-czechosłowackiego w Warszawie, senator Rogowicz, podnosząc, iż dar ten jest wyrazem hołdu i czci dla twórcy Republiki Czeskosłowackiej w dziesięciolecie rocznicę jej istnienia.

Niemcy zamienili kościoły na kuźnie antypaństwowej agitacji.

Po rozwiązaniu na ziemiach b. zaboru pruskiego przez władze szeregów hakatystycznych towarzystw, które prowadziły wyraźną robotę antypaństwową — Niemcy nie zaprzestali swej zbrodniczej akcji.

Wiedząc jednak, że taka robotą pachnie kula w łeb lub ciężkim więzieniem — chwycili się istniejącego sposobu — godnego krzyżackiej tradycji. Ufni w nietykalność swoich kościołów, przemienili niemiecy ewangel. świątynie w kuźnie antypaństwowej agitacji, odbywając tam wyraźnie polityczne zebrania.

Dowiadujemy się, iż niedawno,

bo w święto Wniebowstąpienia, tj. 17 maja br., niemiecy zwołali do kościoła ewangelickiego w Iweu (powiat Tuchola) zebranie mężów zaufania (Vertrauensmänner) listy nr. 18.

Zupełnie jasnym jest, iż mężowie zaufania, a więc ludzie, zaangażowani politycznie i w takim charakterze zwołani, nie zajmowali się roztrząsaniem Pisma św.

Nie tylko władze państwowe, ale i władze kościoła ewangelickiego winny tu wkręcić i nie pozwolić bezceścić wroczliwiej haka-cie niemieckiej świątyni, które są poświęcone służbie bożej.

Kto to jest Calles, bolszewicki dyktator Meksyku?

Kilkakrotnie donosił już „Goniec Nadwiślański“ o strasznym prześladowaniu katolików w Meksyku. Dziś podajemy sylwetkę prezydenta Meksyku — Callesa, który sam jeden jest sprężyną pędzącą tę piekielną antykatolicką robotę.

Kim on jest, skąd się wziął? Na to pytanie odpowiada Meksykański Brigido Caro, który w swej książce, zatytułowanej „Bolszewicki dyktator Meksyku“, tak pisze:

Turek, żyd lub Syryjczyk libański z ojca, metys (syn europejczyka z kiebą indyjską) z matki — mówi autor — spędził Calles swą młodość wśród najburzliwszych przygód, zdradzając już wtedy pociąg do najzuchwalszych awantur. Wydziedziczony przez ojca za ciągle „bohaterstwa“, wiódł pędzny, rozpustny

życie, dopóki przy swych więcej niż skromnych wiadomościach nie zdołał otrzymać posady nauczyciela w szkole ludowej. Przewrotność, która go nigdy nie opuszczała i zręczne konszachty posuwały go powoli po szczeblach drabiny administracyjnej, aż wreszcie przy wybuchu rewolucji w roku 1910 postawiły go w oblicze nieskończonej możliwości. Jednakże wpadł on w ręce swoich wrogów i już miał być rozstrzelany, gdy wstawiennictwo jednego z przyjaciół w ostatniej chwili ocaliło mu życie. Zbawcy swemu odwdzieczył się wkrótce potem w ten sposób, że gdy po rewolucji został wyższym urzędnikiem miejskim, kazał go powiesić na słupie telegraficznym, razem z trzema innymi ludźmi. Okropnemu widokowi wisieleców przyglądał się następnie z zadowoleniem w ciągu całych godzin.

Niezdługo potem został Calles gubernatorem w Senora. Mając władzę, postanowił wypędzić ze swego gubernatorstwa wszystkich księży i celu dopiął. Nie zadowolony się tem, położył swą zbrodniczą rękę na niektórych z nich. Stary przyjaciel Callesa Obregon, zawiadawszy prezydenturą, przywołał go do swego boku i powierzył mu ważne sprawy państwowe. Po zamordowaniu gen. Floresa, kandydata na stanowisko prezydenta, udało się Callesowi przy pomocy całkowicie bezprawnych środków objąć naczelną władzę po Obregonie. Ani pochodzenie, ani zasługi ani przyjaźń ludu nie uprawniały Callesa do zajęcia stanowiska, które zagarnął. Opierał się jedynie na brutalnej przemocy i poparciu zagranicznych potęg, które także wywiódł w pole. Przed objęciem godności prezydenta, objeżdżał Stany Zjednoczone i Europę i wszędzie pozdrowiał serdecznie swych bolszewickich przyjaciół, którym zawdzięcza sposoby skutecznego rujnowania społeczeństwa.

Po objęciu przez niego władzy rozpoczęły się krwawe prześladowania katolików w Meksyku. Calles kazał zamykać i rabować kościoły, wypędził lud, wymordował zakonników i księży, setkami rozstrzeliwał wiernych. W kraju nieszczęsnym, zamieszkanym przeważnie przez Indian, ten jawny wróg Boga, który zwie się jakoby na posmiewisko przyjacielem ludzkości, zniósł religię, wprowadził natomiast bezprawie, nadużycia, kradzież i zbrodnie. W nagrodę otrzymał od masonów medal zasługi.

Bóle usmierz

Aspirin- w tabletkach

Ządać w oryginal. opakow. „Aspirin“
Do nabycia we wszystkich aptekach.

Korfanty w opałach.

Niemal cały zespół redakcji organu p. Korfantego, katowickiej „Polonii“, ogłosił list otwarty, w którym stwierdza, że współpraca z p. Korfantem jest niemożliwa. P. Korfanty bowiem lekceważy interesy narodowe, a na dobitek współpracowników swoich traktował uśliję jak bydelko robocze.

Niemal równocześnie odbyło się zebranie katowickiego koła Chrześcijańskiej Demokracji, które stwierdziło, że z winy Korfantego Chadecja straciła na Śląsku 2 mandaty, zaś obóz polski stracił aż 3 mandaty, które dzięki Korfantemu dostały się Niemcom.

Tak więc liczba zwolenników i przyjaciół p. Korfantego tonieje jak śnieg wiosenny. Zapewne niedaleka ta chwila, gdy cały „obóz“ Korfantego składać się będzie wyłącznie z ludzi od niego materialnie zależnych, garści infamistów moralnych i grupy... kapitalistów niemieckich.

Nie popieraj polskim groszem obcych

Życie gospodarcze

Stan Średni jako czynnik równowagi społecznej.

Z okazji 37. rocznicy encykliki „Rerum Novarum“ zamieszcza „Głos Narodu“ następujący artykuł:

Proces proletaryzacji mas, który od początków ub. stulecia objął warstwę robotniczą i do dziś nie wszedł bynajmniej w fazę końcową, dotknął także i inne klasy społeczne w miastach — w szczególności stan średni z głównym jego trzonem, t. j. rzemieślniczym i drobnym handlem. Gdy jednak w krajach zachodniej Europy warstwa ta po upadku swej średniowiecznej organizacji i zasad gospodarowania umiała szybko dostosować się do zmienionych warunków i wyrobić sobie w nich odpowiednią pozycję, konsolidując się jako liczna i aktywna w gospodarstwie społecznym grupa drobnych właścicieli — u nas specjalnie okoliczności złożyły się na to, że tego stanu średniego po okresie jego świetnego rozwoju w zamierzonym średniowieczu — obecnie prawie nie ma. Mówimy „prawie“, bo, znowu wskutek specjalnych warunków, wytworzyła się silniejsza ekonomicznie grupa mieszczańska w zachodnich dzielnicach kraju: w Poznaniu i na Pomorzu. Tych osiemset kilkadziesiąt tysięcy rzemieślników, stanowiących wraz z rodzinami około 3 miliony ludności w Polsce przeszło drugie tyle drobnego kupiectwa — poza liczbą nie tworzą dziś ani organizacyjnie, ani poziomem produkcji, czynnika, któryby w polityce gospodarczej kraju zajmował jakieś samodzielne stanowisko.

Przeżył kryzysu dopatrują się niektórzy w rozwoju przemysłu mechanicznego. Nie jest to pogląd słuszny (Ks. Biederlak: Kwestja społeczna.), postęp bowiem techniczny jakim jest zastosowanie maszyn w produkcji sam przez się nie może być przyczyną niekorzystnego położenia rzemieślników. Główną przyczyną jest raczej udzielenie wolności przemysłowej przez państwo i bezwzględne jej wyzyskiwanie przez kapitalistów. Liberalizm ekonomiczny, który wyłącznie w rozwoju wielkiego przemysłu niesie z sobą metody diametralnie sprzeczne z interesami rozwoju drobnej produkcji i drobnego handlu. Temi metodami są wolna konkurencja, jako wyraz egoizmu gospodarczego, rujnującego słabszych, aby jeszcze więcej wzbogacić tych, którzy już i tak rozporządzają majątkiem większym, aniżeli jest potrzebny dla ich utrzymania, — jest nieuczciwe współzawodnictwo, polegające na używaniu we wzajemnej konkurencji takich niedozwolonych środków, których niesprawiedliwość jest niewidoczną na pierwszy rzut oka — wreszcie wypieranie produkcji rzemieślniczej z szeregu dziedzin przez masową, taną choć lichą produkcję fabryczną. Są to zjawiska, stwierdzone w ciągu całej historii przemysłu wielkiego, opartego o wielkie kapitały przemysłu, przez te właśnie kapitały i nieetyczną walkę zwycięskiego w stosunku do słabej finansowo, nie operującej ani kapitałami, ani propagandą, nie zorganizowanej rzemiosła.

wodów rękodzielniczych, dawniej dobrze prosperujących, należy dziś do hisztorji, a dowiadujemy się o ich nazwach jedynie ze starych inkuabułów

U nas stosunki w świecie rzemieślniczym, po krótkim okresie ożywienia przed wojną, dzięki inicjatywie i opiece samorządów, nie uległy po odzyskaniu niepodległości takiej zmianie na lepsze, jakiejby oczekiwać należało. Rękodzieło, jego poszczególne grupy czy jednostki, które znalazły się w korzystniejszych warunkach rozwoju dążyły za wszelką cenę do pozbycia się charakteru „rzemieślniczego“, a zaliczenia do „przemysłu“, poszły na lep hasel liberalnych, ciągnąc za sobą pozostałą nieorientującą się masę. „Nie zajmować się sprawami politycznymi“ było dewizą, rzucaną wśród rzemieślników, które jednak zajmowała się polityka i to liberalna, inspirowana przez wielki kapitał. Stąd poszło ustawodawstwo przemysłowe rujnujące w imię postępu przymusowe organizacje cechowe, zastępując je dobrowolnymi „korporacjami“, dalej ustawodawstwo podatkowe, pod którym uginają się dziś drobna produkcja rzemieślnicza, choć gładko daje sobie radę z temi świadczeniami wielki przemysł, poszły za tem opłaty z tytułu świadczeń społecznych, które acz w tej samej skali rozciągnięte są na wielki przemysł, łatwiej są przez ten ostatni ponoszone. Nie tutaj miejsce dowodzić o ile dotkliwsze są dla rzemiosła daniny podatkowe i społeczne, niż dla wielkiego przemysłu, choćby w tej samej skali wymierzone.

Z tej różnicy interesów stan średni w Polsce nie zdawał sobie sprawy, w tworzeniu gmachu ustawodawstwa gospodarczego jako taki udziału nie wziął — idąc natomiast ręką w rękę z wielkim kapitalistycznym przemysłem.

A tymczasem i na polu społecznym zadania rzemiosła są inne. Rzemieślnik, samodzielny właściciel warsztatu, którym może zostać każdy wykwalifikowany robotnik, spełnia rolę tego pomostu społecznego między wielkim kapitałem i wielką własnością, a masą robotni-

czą. Jest czynnikiem równowagi społecznej. Stosunek jego do zatrudnianych pracowników jest najwięcej zbliżony do tego ideału, jaki stawia encyklika wielkiego Papieża, a którym ma być prócz sprawiedliwego wynagrodzenia za pracę także opieka moralna nad robotnikiem, troska o jego wyrobienie zawodowe i etyczne, a nie stosunek dwu zwalczających się wrogów z przeciwnych klas społecznych.

W rzemiośle tkwią potencjalne siły rozwoju, czego dowodem jest jego rozwój w innych krajach; wytrzyma on zwycięsko walkę konkurencyjną z wielkim przemysłem w tych dziedzinach, do których produkty masowej fabrykacji nie sięgają, bo nie dorównują rzemieślniczemu pod względem jakości wykonania, zmysłu artystycznego, technicznych warunków wyrobu lub takich rozmiarów zapotrzebowania, że wielki przemysł kalkulacji nie wytrzyma.

Trzeba jednak większej aktywności ze strony mieszczaństwa, podniesienia rozwoju fachowego i organizacyjnego. Zniesienie cechów przez nową ustawę przemysłową nie będzie nieszczerze, jeżeli rzemieślnicy polscy zrozumia ważność asocjacji produkcyjnej; jako pomocniczego czynnika dla wzmocnienia siły finansowej prywatnej własności. Asocjacja w rękach wielkiego kapitału (w myśl zasad liberalizmu) prowadzi do zgnębienia drobnej produkcji przez kartele i syndykaty. Prowadzi również w innych warunkach — w socjalistycznym ujęciu — prosto do etatyzacji życia gospodarczego i zniesienia prywatnej własności. Nie pozwolić jej przeto wymknąć się z rąk, sprowadzić do właściwej roli — produkcyjnych spółdzielni zawodowych: surowcowych, kredytowych itd.

Zasadniczym warunkiem rozwiązania kwestji rzemieślniczej jest ponowne obudzenie i rozkrzewienie w świecie rzemieślniczym prawdziwie chrześcijańskiego ducha. Chrześcijańskie zasady w życiu gospodarczym staną się motorem solidaryzmu w obrębie tej warstwy społecznej, a także nauczą patrzeć dalej, poza obręb swego klasowego interesu. Wypływająca stąd gospodarność i oszczędność przyczyni się do podniesienia także materialnego dobra.

To są dla stanu średniego wnioski, płynące z encykliki Leona XIII — to jest jej praktyczne wykonanie.

Józef Warchałowski.

Zjazd Polsk. Związku Cechów Fryzjerskich na Pomorzu.

Doroczny zjazd odbył się w ub. niedzielę w Tczewie, przy udziale 23 delegatów, zastępujących wszystkie cechy fryzjerskie na Pomorzu. Władzę wojewódzką zastąpił p. radca Barciszewski, magistrat tczewski p. burmistrz Wojciński. Izba Rzemieślnicza p. Cieszyński. Prócz tego byli obecni pp. starosta Dytkiewicz i kier. doksz. szkoły zawodowej p. Deskowski. Pragę zastąpili pp. red. Krajna z Poznania, wydawca „Powszechnej Gazy Fryzjerskiej“ oraz korespondent „Gońca Nadwiślańskiego“ i tygodnika „Rzemieślnik“ z Grudziądza. Po przywitaniu przez starszego cechu fryzjerskiego w Tczewie p. Szczepanowskiego, zagał zjazd

prezes Związku p. Makowski z Grudziądza, poczem wygłaszali mowy powitalne przedstawiciele władz. Sprawozdanie zarządu Związku, nad którym wyloniła się obszerna dyskusja, przyjęto do wiadomości. Dalszą część porządku obrad zajmowały sprawy zawodowe. Bardzo żywą dyskusję wywołały sprawy sanitarno-policyjne, rozkład lekcji w doksz. szkole zawodowej, godzin otwarcia składów fryzjerskich, sprawy podatkowe; pośrednictwo pracy dla czeladników. Następnie rozpatrywano i uchwalono budżet w wysokości 1285 złotych. Składki członkowskie pozostały niezmienione. Statut, który stosownie do rozporządzenia

Prez. Rzplitej musiał być zmieniony, przyjęto stosownie do wniosku zarządu, z małemi zmianami.

Wybór zarządu, który odbył się w myśl nowych statutów, dał następujący rezultat: prezesem obrano p. Jana Nowakowskiego z Grudziądza, znanego działacza z czasów plebiscytowych, zast. p. Szelczyńskiego, członkami zarządu pp. Loewenau, Kamińskiego, Dobrochowskiego, ławnikami pp. Hamerskiego — Chojnice, Ruchniewicz — Kościerzyna.

Nowoobрани prezes Związku p. Nowakowski, obejmując przewodnictwo, dziękował staremu zarządowi, że dotychczasową owocną pracą, która tem trudniejszą była, gdyż obejmowała okres organizacyjny. Pan prezes Nowakowski prosił obecnych delegatów o intensywną współpracę dla dobra zawodu i społeczeństwa. W dalszym ciągu załatwiono jeszcze niektóre sprawy organizacyjne, poczem po 6 godzinnych obradach prezes Zjazd zamknął, dziękując zarówno przedstawicielom władzy, delegatom i gościom za cierpliwość oraz, za tak wielkie zainteresowanie, okazane podczas obrad.

Wspomnąc należy o staropolskiej gościnności, z którą przyjmował cech fryzjerski w Tczewie swoich gości, nie szcędząc trudu i kosztów, ażeby uprzyjemnić im pobyt w portowym mieście Tczewie. Jest to zasługa starszego cechu fryzjerskiego w Tczewie p. Szczepanowskiego oraz całego zarządu, że mimo dość męczącego zebrania, pobyt w Tczewie należeć będzie do przyjemnych wspomnień. J. C.

Statystyka Rolna.

Podpisane zostało rozporządzenie Rady Ministrów zawierające wiadomości statystyczne co do obszarów upraw rolnych, produkcji roślinnej i ilości zwierząt gospodarczych. Na podstawie tych rejestrów zarządy gmin będą ustalały w pewnych terminach wykazy produkcji roślin i zwierząt gospodarczych. Wykazy te będą przedstawiane władzom administracyjnym, które znowu z kolei będą opracowywały ogólne zestawienie statystyczne. Osoby fizyczne i prawne, produkujące, hodowcy i handlujący, będą mieli według tego rozporządzenia obowiązek udzielania zarządom gmin wszelkich danych.

Giełda pieniężna.

WALUTY.

Warszawa, 22. 5. Dolar urzędowo 8.89, prywatnie 8.89%. Tendencja utrzymana.

Gdańsk, 22. 5. Za 100 zł loco Gdańsk 57.39—57.53, przekaz na Warszawa 57.36—57.50, dolar w stosunku do zł 8.89—8.90, za 100 guld. prywatnie 173.72—174.60.

Giełda towarowa.

Warszawa, 21. 5. Tranzakcje na giełdzie zbożowo towarowej za 100 kg. fr. st. Warszawa, ceny giełdowe: żyto 681 g-l (116) 52.50—53.50, pszenica 59.00—59.50, jęczmień na kaszę 49.00—49.50, otręby żytnie 34.00—34.50, ceny rynkowe: jęczmień browar. 52—53, otręby pszenne 33—35.50, mąka pszenna warsz. lubelska i kres. 4-0 A 90—92, mąka pszenna 4-0 B2—84, — żytnia 65 proc. 71—73. Usposobienie spokojne. Obroty małe.

Poznań, 21. 5. Urz. not. zboża za 100 kg. fr. st. załad., ładunki całowagonowe, dostawa natychmiastowa: żyto 50.50—52.00, pszenica 51.50—52.50, jęczmień browar. 48.50—50.50, owies 42.50—44.50, mąka żytnia 65 proc. 73.50, — 70 proc. 71.50, mąka pszenna 65 proc. 71—75, otręby żytnie 33.50—34.50, pszenne 31—32, lubin 30.50—32.50—24.50, niebieski 22—23. Ogólne usposobienie słabe. Jęczmień browarowy o wadze wyższej niż sztandarowa ponad notowania.

Jakie korzyści mieli robotnicy z ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa dawnej, tj. w czasie przedwojennym — a jakie korzyści mają dzisiaj.

Przymusowe ubezpieczenie robotnika na wypadek inwalidztwa na podstawie pruskiej ordynacji ubezpieczeniowej, obowiązującej na terenie byłej dzielnicy pruskiej już od dnia 1 stycznia 1891 r. Ordynacja ubezpieczeniowa obejmowała trzy działy ubezpieczenia, na wypadek nieszczęśliwego wypadku, choroby i inwalidztwa. Ubezpieczenie na wypadek choroby zostało ustawą polską z dnia 19 maja 1920 r. zreorganizowane — natomiast dwa drugie działy ubezpieczenia na wypadek nieszczęśliwego wypadku i na wypadek inwalidztwa obowiązują jeszcze wedle dawniejszej pruskiej ordynacji ubezpieczeniowej. Chcąc mówić o ostatnim rodzaju ubezpieczenia, które dotyczy najszerszych mas robotniczych, bo każdego robotnika fizycznego, który pracuje za zapłatą. Ubezpieczenie to jest przymusowe. Składki do tego ubezpieczenia opłaca się w formie znaczków, lepiących do kart kwitowych. Składki te dzielono dawniej, jak i dzisiaj na pięć klas, zależnie od wysokości zarobku rocznego w gotówce wzgl. w naturaljach i wynosiły dawniej przy zarobku rocznym do 350 mk. — 16 fenygów miesięcznie,

od 350 do 550 mk. — 24 fenygów mies.
od 550 do 850 mk. — 32 „ „
od 850 do 1150 mk. — 40 „ „
nad 1500 mk. — 50 „ „

W zamian opłaconych składek odbierał ubezpieczony świadczenia w formie renty, w rzadkich wypadkach leczenie w zakładach leczniczych. Renty udzielano w różnych rodzajach i w różnych wysokościach — zależnie od ilości i wysokości opłaconych składek. Mógł ubezpieczony otrzymać rentę starości, rentę inwalidzką i pozostali po śmierci ubezpieczonego rentę wdowia, wzgl. rentę sierocą. Rentę na starość otrzymał ten, kto skończył 65-ty rok życia i miał opłaconych 1200 składek — a choć był jeszcze przy pełnych siłach do pracy, rentę inwalidzką otrzymał ten, który utracił zdolność do pracy więcej jak 66% proc. niezależnie od ilości niszczonych składek, jednak najmniej jak 200, rentę wdowia, wzgl. rentę sierocą otrzymali pozostała wdowa i dzieci — ostatni do 15-tego skończonego roku życia. Rentę starości, która nie była właściwie rentą w tem słowu znaczeniu, raczej zapomogą na starość, bo mógł ją otrzymać, jak wyżej powiedziano i robotnik z pełnymi siłami do pracy, o ile resztę warunków wypełnił. Rentę ta wahała się między mniej więcej 12 do 20 mk. miesięcznie. Rentę inwalidzką była wyższa, mniej więcej 15 do 28 mk. miesięcznie — zazwyczaj jednak wypadła, że starzec, pobierający rentę starości i stając się niezdolnym do pracy, mógł otrzymać rentę inwalidzką, lecz z dniem przyznania mu ostatniej tracił prawo do renty starości. Rentę wdowia wynosiła mniej więcej 6 do 9 mk. — rentę sierocą 3 do 4,50 mk. miesięcznie — rentę wdowia otrzymała wdowa tylko wtenczas, o ile lekarz uznał ją więcej jak 3/4 niezdolną do pracy.

Chcąc znaleźć porównanie korzyści z ubezpieczenia inwalidzkim, dawniejszego z korzyściami dzisiejszymi, należy koniecznie przeciwstawić wysokość opłaconych składek dawniej a dzisiaj i wysokość udzielanych rent dawniej a dzisiaj. Wysokość składek i rent dawniejszych wykazałem wyżej, należy teraz uwidocznić wysokość jednych i drugich dzisiaj.

Składki, tak samo podzielone na pięć klas, wynoszą przy zarobku rocznym

do 500 zł — 30 groszy tyg.
od 500 do 700 zł — 45 „ „
od 700 do 900 zł — 60 „ „
od 900 do 1200 zł — 75 „ „
nad 1200 zł — 90 „ „

Rentę — we wszystkich rodzajach — udziela się na tych samych warunkach co dawniej — tak samo leczenie w zakładach leczniczych. Wysokość renty winna być ustalona w wysokości z lat przedwojennych i wypłaca

się w tej samej ilości złotych co w markach niemieckich, a zatem:

renta na starość	12 do 20,00 zł
renta inwalidzka	15 do 28,00 zł
renta wdowia	6 do 9,00 zł
renta sieroca	3 do 4,50 zł

Jeżeli teraz porównamy wysokość obecnych składek i wysokość udzielonych obecnie rent z wysokością składek dawniejszych i wysokością udzielanych rent, od razu spostrzegamy, że rentobiorcy są bardzo pokrzydzeni — renta winna być ustalona we wysokości równającej się wartości dawniejszej renty — tj. winien być przyjęty stosunek wartości ówczesnego pieniądza do dzisiejszego, zatem jedna marka winna być przeliczona na 2,10 zł, tak, że np. renta inwalidzka wynosiłaby 30 do 58 złotych miesięcznie i analogicznie do tego przerachowania i inne renty — albo renty winne być obliczane conajmniej w stosunku do dzisiaj opłacanych składek, tj. w mniej więcej podwójnej wysokości w złotych do wysokości przedwojennej w markach, lecz i w takim wypadku byłoby obliczenie z krzywdą dla ubezpieczonego.

W każdym razie udzielanie rent w tej samej ilości złotych co dawniej w markach niemieckich dzieje się, jak już zauważyłem, z wielką krzywdą dla rentobiorców — czyni to ubezpieczenie mało znaczące — wnet nic nieznaczące. Zważmy tylko, jaką wielką pomoc stanowi dla małżonków, już niezdolnych do pracy 15 do 28 złotych miesięcznie — albo dla pozostałej wdowy 6 do 9 zł, albo dla sieroty 3 do 4,50 zł — nie są

to wobec dzisiejszej drożyzny renty, które mają być źródłem utrzymania — są to nikielne zapomogi. Dawniej za 15 marek renty miesięcznie mógł starzec lub inwalida kupić trzydzieści 4 funtowych chlebków, czyli 120 funtów — dzisiaj za 15 zł kupi ledwo dziesięć 4 funtowych bochenków, czyli ledwo 40 funtów chleba i stosunek porównawczy co do innych artykułów niezbędnie potrzebnych do życia daje ten sam obraz — gorszy jeszcze do artykułów odzieży.

Nie wypada się też dziwić tedy, że robotnicy szemrzą — na każdym kroku ujawniając niezadowolenie względem ubezpieczenia, jak często się słyszy, że jest to poprostu okradanie ludzi. I cóż wypada robić, aby w tym kierunku uzyskać zmianę na lepsze? Sprawa powinna być poruszana przy każdej sposobności na zebraniach publicznych — zrzeczenia zawodowe robotnicze winne się zwracać do przedstawicieli sejmowych — aby ci przy każdej nadającej się okazji, dopominali się zmiany — a zmiana na korzyść robotnika jest możliwa bez uszczerbku i na szwank wystawienia instytucji ubezpieczeniowej, wiemy prze cież wszyscy, że Ubezpieczalnia Krajowa dysponuje wielkimi funduszami, rozporządzając je wszystkim miastom na budowy domów. Niema Ubezpieczalnia stanowić kasy wypożyczkowej — pieniądź ciężko zapracowany przez robotników i tam składany ma stanowić tę rzetelną pomoc, kiedy już siły robotnika przestaną być tem źródłem czerpania środków na życie.

Chociażby pan domu był nie wiem jak oszczędny,

mimo to ucieszy się, jeżeli żona poda na stół dobre ciasta lub smaczny tort. Jeszcze bardziej będzie zadowolony, gdy mu żona zdradzi, że piekła na

Dra Oetkera preszku do pieczenia „Backin“ według wypróbowanych przepisów Oetkera. Nowe wydanie F barwnie ilustrowanej książki z przepisami zawiera wielką ilość cennych wskazówek do pieczenia.

Dr. A. OETKER, Oliwa

Budowa olbrzymiego Zeppelina,

dla komunikacji powietrznej między Hiszpanją a Ameryką Połud.

W zakładzie we Friedrichshafen nad jeziorem Bodeńskim rozpoczęła się budowa nowego olbrzymiego statku powietrznego, przeznaczonego dla utrzymywania komunikacji transatlantyckiej między Hiszpanją a Ameryką Połud. Nowy Zeppelin, budowany pod nadzorem i według planów inżyniera Eckenera, będzie największym ze wszystkich okrętów powietrznych: objętość jego ma wynosić 105.000 metrów kub., długość 235 metrów, szerokość w przecięciu 30 i pół metra. Pięć motorów systemu Maybacha, po 530 P.S. każdy, nada mu siłę pędną 2650 P.G., pozwalającą rozwinać szybkość 128 kilometrów na godzinę. Zeppelin będzie mógł unieść 129 tonn bagażu; załoga ma się składać z 26 ludzi, 20 podróżnych znajdzie wy-

godne pomieszczenie w kabinach. Prócz 10 kabin sypialnych, na dwa łóżka każda, podróżni będą mieli oddaną do swej dyspozycji podczas przelotu salę jadalną o 6-metrowej długości.

Konstruktorzy spodziewają się, iż nowy Zeppelin będzie mógł bez względu na warunki atmosferyczne podtrzymywać regularną komunikację między obu lądami. Nowością w wyekwipowaniu technicznym będzie zastąpienie benzyny do pędzenia motorów przez nowy rodzaj gazu, trudno zapalnego, co zapobiegnie w zupełności niebezpieczeństwu zawsze możliwemu pożaru i zapalenia się benzyny np. w razie burzy.

Na port lotniczy wyjściowy w Hiszpanji projektowana jest Sevilla.

Straszna tragedia małżeńska w Łodzi.

Łódź, 22. 5. Wczoraj w nocy przy ulicy Napiórkowskiego 95 rozegrała się tragedia małżeńska. W domu tym mieścił się sklep spożywczy z jednopokojowym mieszkaniem Rybińskich. Rybiński, przystojny mężczyzna, cieszył się ogólnym powodzeniem u kobiet, co doprowadzało pomiędzy nim i

jego żoną do scen zazdrości, a nawet do niejednokrotnej ucieczki żony od męża. Wczoraj wieczorem Rybińska upiła męża wódką i gdy ten położył się do łóżka i zasnął, porwała brzytwę i jednym cięciem pozabawiła go cech męskich. Rybiński począł obficie broczyć krwią. Na krzyk jego sąsiedzi wywa-

żyli drzwi. W chwili wdarcia się sąsiadów do mieszkania Rybińska podcięła sobie brzytwą gardło, poczem wkrótce zmarła. Rybińskiego w stanie ciężkim przewieziono do szpitala.

Mniejszości narodowe w Niemczech

nie będą miały przedstawicieli w ciałach ustawodawczych.

Mniejszości narodowe w Niemczech — polacy, łużyccy, duńczycy i litwini — dotychczas były reprezentowane w sejmie pruskim przez dwóch posłów polskich. W ostatnich wyborach na listy mniejszości padło 70,752 głosów, jednak wskutek rozstrzelania tych głosów, mniejszości nie uzyskały żadnego mandatu. Odtąd więc nikt, ani w parlamencie Rzeszy, ani w sejmie pruskim, w ich obronie głosu zabierać nie będzie.

O to też chodziło Niemcom, którym nowy posła Baczewskiego były wielce niewygodne i nieprzyjemne. Przeważnie ułożyły ordynację wyborczą w ten sposób, że uzyskanie mandatu przez polaków było prawie niemożliwym, a nadto zastosowali straszliwy terror, który spowodował, że wielu wyborców z pośród mniejszości z obawy przed pałkami niemieckimi i szykanami władz wstrzymało się od głosowania.

W tym smutnym stanie rzeczy nie możemy pozostawić naszych rodaków w Niemczech bez opieki i pomocy. A ponieważ akcję pomocy dla nich prowadzi Związek Obrony Kresów Zachodnich, powinniśmy gromadnie przystępować na członków Z. O. K. Z. i zasilać jego fundusze choćby drobnymi, lecz stałymi ofiarami.

Wieści z czerwonego raj.

Wygrał w karty żonę kolegi. — Tak się bawia dygnitarze bolszewicy.

„Komunist“ donosi, iż w rejonie Kremieńczuga wykryto wielkie, niebywałe nawet, jak na stosunki sowieckie, nadużycia i demoralizację miejscowych władz. Prezes sowieckiego, Starczyk, wraz z członkami miejscowej organizacji komunistycznej trwonili pieniądze państwowe na zabawy i rozpustę. Grając w karty, Starczyk wygrał od swego komunistycznego kolegi żonę. Prezydentum Sowietu, potrzebując pieniędzy, urządziło fikcyjny napad na kasę, zabierając całą gotówkę. W związku z tem aresztowano 15 osób. O podobnych wypadkach donosi „Komunist“ z Odessy, gdzie członkowie sądu sowieckiego z prokuratorem Jermakowem oddawali się pijaństwu w takim stopniu, iż na posiedzenia sądu przychodzili w stanie nietrzeźwym. W Chersoniu prezes sowieckiego Czerwonego Krzyża, Stiepanow, przywłaszczył sobie fundusze tej organizacji, prowadząc wystawne życie. W Humanii prezes filij wydawnictwa państwowego Koczerański fałszował dokumenty pieniężne i w ten sposób zdefraudował 60 tys. rubli. Oprócz Koczerańskiego aresztowano 7 osób.

Potworny handel.

Jeszcze przed 50 laty istniała w Hiszpanji jawna organizacja zajmująca się skupem dzieci bezpośrednio od rodziców. Agenci tej firmy otrzymywali za pewną opłatą wszelkie prawa w stosunku do kupionego dziecka. Nabyte w ten sposób dzieci albo sprzedawano do cyrku, albo czyniono z nich wykwalifikowane bandy złodziejskie. Ostatnio policja francuska w St. Malo aresztowała kilku hiszpanów, którzy zakupili troje dzieci, przyczem legitymowali się formalnym aktem, który uważali do tego stopnia za formalny, że opatrzyli go w odpowiedni do sumy kupna stempel. Zdziwienie ich nie miało granic, gdy żandarmi aresztowali ich za tak „niewinną tranzakcję“.

Wiadomości potoczne

GRUDZIĄDZ.

W dniu urodzin wieszujemy:
Dziś: Sroda, Dyzerderjusza.
Jutro: Czwartek, Joanny i Afry.
Wschód słońca godz. 3 m. 54.
Zach. godz. 8 m. 0.
Wschód księżycy godz. 8 m. 27.
Zachód godz. 12 m. 38.

Uznanie zagranicznego gościa dla Grudziądza.

Onegdaj bawił w Grudziądzu wybitny publicysta angielski, znany pod pseudonimem Augur, który zwiedził miasto i zakłady miejskie. Wyjeżdżając, wybitny gość oświadczył, że tak wzorowej czystości jak w Grudziądzu nie zauważył w żadnym innym mieście.

Sędzia Kornicki dyrektorem Sądu Okręgowego.

Przewodniczący I-ej Izby karnej Sądu okręgowego, sędzia Kornicki, mianowany został dyrektorem Sądu, w miejsce p. Łacheckiego, który został kilka miesięcy temu prezesem.

Sędzia Kornicki był w czasie wyborów przewodniczącym okręgowej komisji wyborczej na okręg 30.

Rzadki jubileusz.

Rektor szkoły powszechnej im. T. Kościuszki przy ul. Fortecznej, pan Tkaczyk, obchodzi dnia 1 czerwca 50-letni jubileusz pracy nauczycielskiej.

W znużonym zawodzie nauczycielskim jest to zjawisko stosunkowo rzadkie.

Komunikacja z Rudnikiem.

Od ubiegłej niedzieli autobusy miejskie, kursujące do Rudnika, odjeżdżają od ostatniego przystanku tramwajowego na ulicy Chełmińskiej (Strzelnica). Autobusy kursują tylko w dni pogodne od godziny 13.30—20-ej. W niedziele i święta od godz. 7-ej. — Cena biletu 50 groszy, dla dzieci poniżej lat 14 — 25 groszy.

Podziękowanie.

Zarząd Bratniej Pomocy Uczniów Państw. Szkoły Budowy Maszyn w Grudziądzu, w związku z wystawieniem przez Bratnią Pomoc krotoczwili Braudon'a w 3 aktach pt. „Ciotka Karola“, składa tą drogą uprzejme podziękowania W.P. dr. Majowej za pomoc w zrealizowaniu tej sztuki, W. pp.: St. Antkowskiej, M. Grabowskiej, M. Kulezykównie, M. Słowikowskiej i T. Czarneckiemu — za udział w przedstawieniu, W.P. dyr. Herzbergowi za wypożyczenie krzeseł, W.P. dyr. Czarneckiemu za wypożyczenie dekoracji, firmie Dom Ekspedycyjny, właśc. p. Witkowski i Dowództwu obozu szk. kawal. za wypożyczenie koni, W.P. Markowskiemu za ofiarowanie bawelny, oraz wszystkim kolegom, biorącym udział w temże przedstawieniu. — Zarząd.

Archiwum miasta Grudziądza

prosi działaczy patriotycznych, którzy w czasie wojny bronili interesów narodowych w Grudziądzu, pracowali w czytelnich, bibliotekach i rozmaitych towarzystwach śpiewackich i gimnastycznych, a później w Radzie Ludowej, organizacjach odbiorczych itd. — aby podali szczegóły swej działalności króciutko.

Łaciński poeta powiada: Non omnis moriar. Po śmierci zostanie przechowana pamięć mej działalności, więc nie umrę w zupełności. Gdy zapomną współcześni, dowiedzą się o mnie potomni późniejszych wieków, gdyż przechowują troskliwie archiwa i biblioteki wiadomości o moich trudach i pracach.

Na Pomorzu od wieków zmagają się polacy z Niemcami o posiadanie Bałtyku, który w całości od Rugji po Królewiec był polskim morzem. — Wiadomość o pracach Polaków zatarła zawiść niemiecka. Kto posiada jakieś wiadomości i zapiski z przeszło-

ści, niechaj je prześle do polskich Archiwów.

Grudziądz już od czasów Chrobrego był ośrodkiem oświatowym i bramą wypadową do zdobycia polskiego morza, lecz w swoim Archiwum nie posiada wiadomości o pracach Polaków. Magistrat opanowali Niemcy od r. 1255 i trzymali w swoim posiadaniu bez przerwy aż do 1920 r. W bibliotece i archiwum gromadzili tylko sprawy dotyczące Niemców, a niszczyli wszystko, co przypominało Polskę.

W roku 1924 otworzył Magistrat Archiwum Grudziądza i odtąd dopiero gromadzi się i porządkuje polska praca. Niechże więc każdy spíše to, o czym pamięta i przyśle do Archiwum, na ulicy Lipowa 28. Firmy polskich przemysłowców i kupców niech podadzą rok założenia, ulicę i dom, w którym rozpoczęły swą działalność, oraz nazwiska właścicieli. — Wiele polskich towarzystw po kilku latach istnienia upadło. Niech przyślą protokoły swej działalności i podadzą przyrzeczone, dla której rozwinąć się nie mogły. Istniejące zaś towarzystwa i za-

kłady dobrze zrobią, przysyłając w roku sprawozdanie ze swej działalności. Ze szkół miejscowych, tylko jedna postarała się o dokładny opis swej działalności od r. 1920. Jest to gimnazjum żeńskie. Dyrektor p. Zassowski z wielką gorliwością zebrał wszystkie szczegóły, dotyczące szkoły.

Dowiadujemy się z nich jak przeobraziła się szkoła z niemieckiej na polską, jacy byli profesorowie i kierownicy, oraz jakie postępy robiły uczenie.

Za przykładem p. Zassowskiego gdyby poszli dyrektorzy wszystkich szkół, dział szkolny polski w Archiwum byłby tak okazały, jak dział niemiecki. Każda szkoła niemiecka przysłała do Archiwum co roku sprawozdanie ze swej działalności, więc dział ten jest najobfitszy.

O otwarciu ogrodu przy ulicy Klasztornej.

Tuż obok szkoły przy ul. Klasztornej jest niewielki ogródek, do którego wejście zamknął podobno magistrat.

Pożądane byłoby otwarcie tego ogroduka, ażeby starsi mogli znaleźć miejsce do wytchnienia, a dzieci do zabawy.

Naturalnie, że w interesie ogrodu leżałaby opieka ze strony starszych, by piękno ogroduka tego nie ucierpiało.

Bieg okrężny o puchar „Gońca Nadwiślańskiego“.

Podajemy jeszcze raz dokładny, ustalony przez komisję sportową, regulamin biegu, do którego muszą bezwarunkowo zastosować się wszyscy ci, którzy do biegu chcą stanąć.

1. Do biegu stanąć mogą wszyscy stowarzyszeni i niestowarzyszeni, posiadający przekroczony 18-ty rok życia i przynależność do Rzeczypospolitej, narodowości polskiej.

2. Bieg odbędzie się w niedzielę, dnia 27 maja 1928 r., o godz. 1-ej w południe. Przebieg wynosi 3775 metrów i biegnie przez ulice Sienkiewicza, Budkiewicza, Wybickiego, Starą, Starorynkową, Kościelną, Rynkiem Głównym (koło „Królewskiego Dworu“), Pańską, Kłasztorną, Trzeciego Maja, Toruńską, Venckiego, Radzyńską, Strzelecką, Placem 23-go Stycznia (koło „Wielkopolanki“), Sienkiewicza. Start i meta na ulicy Sienkiewicza, pomiędzy pocztą a restauracją Ziółkowskiego.

3. Zawodnicy stawić się muszą punktualnie o godz. 11-ej rano w lokalu redakcji „Gońca Nadwiślańskiego“, ul. Mickiewicza 8, celem

badania lekarskiego. Strój obowiązkowy lekkoatletyczny.

4. Zgłoszenia pisemne lub ustne w redakcji „Gońca Nadwiślańskiego“, codziennie od godz. 8-ej rano do 6-ej wieczorem do piątku, 25 maja włącznie. Na zgłoszeniu należy wyraźnie atramentem napisać imię i nazwisko, datę urodzenia i adres, stowarzyszony czy niestowarzyszony. Do zgłoszenia należy dołączyć wpisowe w wysokości 50 gr. od zawodnika. Bezrobotni są zwolnieni od wpisowego.

Dotychczas zgłosili się kolejno z Grudziądza: Klimiec Józef (bezrobotny), Domański Stanisław (niestowarzyszony), Mańkowski Konr. i Michelis Jan ze Związku Hallerczyków, Dondolewski Bernard, Witucki Leonard i Pokorski Alfons z G.K.S. 1925 przy Pe-Pe-Ge, kapral Dudziak Edmund, kapr. Rekowski Bolesł., kapr. Gierszewski Bronisł., kapr. Józwick Wład., st. szereg. Tomaszewski Bron., szereg. Rehnus Bernard i szereg. Krysiak Jan z 65 pułku piechoty.

Oprócz tego napłynęły liczne zgłoszenia z prowincji, z Bydgoszczy i Torunia.

Nareszcie Trynka zagrodzona.

Nie będą już dzieci wpadały do wody, a ulica Młyńska przybrała ładniejszy wygląd.

Od dwóch lat — jak to zapewne pamiętają nasi czytelnicy — nawoływaliśmy, zwłaszcza w porze letniej, Magistrat, by poczynił odpowiednie kroki celem zapobieżenia ciągłym wypadkom topienia się dzieci w Trynce, płynącej wzdłuż ulicy Młyńskiej. Przez dwa lata wskazywaliśmy na liczne ofiary, dowodząc konieczności zagrodzenia rzeki przynajmniej w części od ulicy Mickiewicza do „Górnego Młyńska“, która to część ulicy zamieszkała jest głównie przez rodziny robotnicze, obdarzone licznym potomstwem.

Bilans jednego roku tylko wykazał 24 wypadki topienia się dzieci.

Już mieliśmy obawę, że w roku obecnym będziemy znowu zmuszeni wołać pod adresem Magistratu, by nareszcie przestał lekceważyć żądania i prośby mieszkańców ulicy Młyńskiej, ale na szczęście nie potrzebujemy już tego robić.

Z przyjemnością stwierdzić możemy, że wołanie nasze nie pozostało bez skutku, bo oto Magistrat przystąpił wreszcie do ogrodzenia Trynki i dziś w miejsce zbudowanego ogrodzenia, składającego się z kilku belek, wzniesiono ładne ogrodzenie z siatki drucianej, która nie tylko chroni przed wypadnięciem do wody, ale i nadaje ulicy estetyczny wygląd.

„Głos Prawdy“ znowu mija się z prawdą.

Grudziądzki korespondent „Głosu Prawdy“ znowu potężnie skompromitował i siebie i swoje pismo. Mianowicie w tydzień (!) po bankiecie królewskim w grudziądzkim Bractwie Strzeleckim napisał o tym bankiecie artykułik, zawierający szereg nieprawd, z których największą jest twierdzenie, że wskutek rzekomej prowokacji dwóch braci, oficerowie opuścili bankiet. Stwierdzamy, że jest to kłamstwo, wysrane z palca.

W miejscowym społeczeństwie bezzasadna ta napaść wywołała zrozumiałe oburzenie i potraktowana została jako próba szantażu.

W sprawie odznaki „Orląt“.

Kapituła odznaki honorowej „Orląt“ postanowiła w przypadające 10-ciolecie obrony Lwowa w tym roku zmienić dotychczasową odznakę, tem więcej, iż obecna jest już zupełnie wyczerpana. Ze zmianą odznak i dyplomów przeprowadzi ewidencja „Orląt“ równocześnie ścisłą weryfikację, tak, że od tej chwili odznaczenie powyższe będą mogły posiadać jedynie osoby rzeczywiście do tego uprawnione. — Tylko te odznaki będą ważne, które na stronie odwrotnej będą miały wybitny napis „Ewidencja Orląt“ — liczbę porządkową i odpowiedni gmerk, zaś dyplomy okrągłą czerwoną pieczętą. Ze względu na ściśle określone terminy wymiany odznak i dyplomów, należy zgłoszenia skierować pod adresem: „Ewidencja Orląt“, Lwów, ul. Koralińska l. 4, parter.

Koncert muzyki polskiej.

W sobotę, dn. 2 czerwca br. w auli gimnazjum żeńskiego, odbędzie się koncert muzyki polskiej zaszczytnie znanej pianistki p. S. Jagodzińskiej-Niekrasz z udziałem śpiewaczki operowej p. Cholewa - Czekińskiej (sopran dramatyczny) oraz powszechnie cenionego literata p. J. Grabowskiego (odeczyt), na powiększenie funduszu stypendyjnego dla arbiturjenki miejscowego gimn. żeńskiego.

W programie utwory S. Moniuszki, Chopina, I. Paderewskiego, Karłowicza, K. Szymanowskiego, L. Różyckiego, Jotejki, oraz odeczyt o pieśni ludowej.

Będzie to ośmnasty na Pomorzu koncert prof. S. Jagodzińskiej-Niekrasz, która wszędzie przyjmowana entuzjastycznie przez prasę i publiczność wytrwale szerzy kult muzyki rodzimej, zachęcając do bliższego poznania kompozycji naszych genialnych mistrzów.

Z Towarzystwa Muzycznego.

Koncesjonowany przez M. W. R. i O. P. Instytut Muzyczny urządza w czwartek, dnia 24 maja o godz. 7-ej wiecz. w auli gimn. żeńskiego przy udziale p. profesorowej Olgi Kawonównej wieczorek Schubertowski, odeczyt i ilustracje. Wstęp wolny dla rodziców i sympatyków. Prosimy rodziców i obywatelstwo, ażeby jaknajliczniej przybyło na ten wieczorek i temsamem zaargumentowało zainteresowanie muzyką i zachęciło naszych młodych adeptów sztuki do dalszej wytrwałej pracy.

Dnia 5 i 6 czerwca rb. odbędą się doroczne popisy uczni Instytutu Muzycznego w auli gimnazjum żeńskiego, a mianowicie 5-go czerwca kursy niższe, 6-go czerwca kursy wyższe. — Specjalną uwagę zwraca się na popis uczni kursu wyższego. Dla urozmaicenia wieczoru bierze udział w koncercie całe grono nauczycielskie.

Zaproszenie.

Szan. Tow. śpiewu Lutnia, Moniuszko oraz chór męski Echo uprzejmie zapraszamy na czwartek, dnia 24 bm. na godz. 19.30 do sali Tivoli. Również prosimy o łask. przybycie zdolnych, rutynowanych amatorów. — Zarząd Tow. Muzycznego, + Oddział Opera leśna.

Na upały i pragnienie Tylko piwo Okocimskie

JASNE MARCOWE   **CIEMNE EKSPORTOWE**   **PORTER**
W BUTELKACH   **ANTALKACH**   **SYFONACH**

Prawdziwy smakosz i znawca innego piwa nie będzie — OKOCIMSKIE PIWO zdobyło sobie swą niebywałą popularność w ciągu kilku zaledwie tygodni. — Zamówienia telefoniczne pod numerem 104.

REPREZENT. BROWARU JANA GOETZA W OKOCIMIU
MARCHLEWSKI & ZAWACKI, GRUDZIĄDZ, WYBICKIEGO 29.

Zawiadomienie.

Niniejszem mam zaszczyt podać do łaskawej wiadomości, że z dniem 24 maja r.b. otwieram przy ulicy Chełmińskiej nr. 76

skład towarów kolonialnych i spożwczych.

Jako specjalność polecam dziennie świeżo paloną kawę, oraz piwo w butelkach jak i dziennie świeże mleko.

Staraniem mojem będzie zdobyć sobie zaufanie moich klientów przez staranną i rzetelną obsługę oraz towary pierwszej jakości. (4331)

Prosząc o łaskawe poparcie mego przedsiębiorstwa kreślę się

z poważaniem

Bolesław Jankowski
Grudziądz.

KTO SIĘ JESZCZE NIE PRZEKONAŁ?

że najlepiej

Kupuje na miarę i już gotowe ubrania, płaszcze i spodnie

u Jana Paluszkiewicza

ulica Wybickiego 21.

Wielki wybór materiałów.

Włosy

farbuje nieszkodliwą farbą Henia. Edward Mollin, salon de Coiffure, Grudziądz, Pl. 23 Stycznia 23.

Warszawska pracownia kołder
ul. Solna 3

wykonuje koldry puchowe wełniane i watawowe, przerobienie starych, zgręplowienie wełny i waty.

Ostrzenie brzytw, noży i maszynek do włosów, noży rzeźniczych itp. wyk. solidnie i tanio

„SANITARJA” Grudziądz, J. Wybickiego 25.
Wytwornia protez wykonuje wszelkie aparaty ortopedyczne i protezy.

PIERWSZORZĘDNY ZAKŁAD FRYZJERSKI DAMSKO - MĘSKI

A. PINNO
SIENKIEWICZA 4

WYKONUJE:

Ondulacje — manicure — masaż twarzy
Farbowanie włosów we wszelkich kolorach „Henna” oraz „Laxmarguix”

Przyjmuje reperacje lalek, jak również zermowienia na peruki, warkoczki i t. p.

Lokal świeżo odnowiony.

Na Zielone Świątki

W obuwiu damskie, męskie i dziecięce
znane z najlepszej jakości po najniższych cenach.

Salon obuwia Jerzy Vetter

ulica Długa 9. Grudziądz ulica Długa 9.

Trawę indyjską pakulę
spreżyny krajowe i zagraniczne
płótna jutowe szpagaty
pasy parciane wata tapic.
włosie

poleca najtaniej

„Włókno”

Grudziądz

Solna 4/5 Solna 4/5.

VIRISAN dla mężczyzn

Znakomity środek wzmacniający przy przedwczesnem osłabieniu — nieprzeżyty w swem działaniu. Czerstwość i siła wraca natychmiast. 60 porcji zł. 12,50. Prospekt w załącz. Dr. Malowan i Ska, Gdańsk 453.

Nowość

Podręcznik dla rzemiosła,

zawierający zestawienie i wyjaśnienie ustaw i rozporządzeń, dotyczących rzemiosła w pytaniach i odpowiedziach, Kazimierza Barczewskiego instruktora korporacji przemysłowych. Cena 6,00 zł.

Konieczny podręcznik przy wszelkich egzaminach!

O ważności wydawnictwa świadczy fakt, że wydany został nakładem Izby Rzemieślniczej w Grudziądzu.

Spółdzielnia Wydawnicza „Zjednoczenie”

Grudziądz
ul. Mickiewicza nr. 8.

Ogłaszajcie
w Gońcu Nadwiślańskim!

Kapieliska i letniska światowej sławy

Pensjonaty, internaty, kolonie dla dziewcząt i chłopców

Cena z całkowitem utrzymaniem dla dzieci 140.— sz. fr. dla dorosłych 150.— sz. fr., ważną na 4 różne z poniżej wymienionych letnisk z jednodobowym pobytem. Referencje od przeszło 1000 rodzin. Żądajcie prospektu (porto dołączyć).

BIURO PENSJONATÓW PESTALOZZI
(Federation Internationale des Pensionats Europeens)
Budapeszt, V. Alkotmany-strasse 4. I.
Telefon: Terez 242—36.

Kapieliska i letniska:

W Węgrzech: Budapeszt, Siofok, w Szwajcarii: Genewa*, Lausanne*, Neuchatel*, Luzern, Montreux*, Zürich, Lugano, St. Moritz, we Francji: Paryż*, Deauville, Trouville, Biarritz, Aix-les-Bains Grenoble*, Evian, (jezioro Genewskie), Chamonix nad francuską Riwiera: St. Raphael, Cannes, Nizza*, Juan-les-Pins, Monte-Carlo, Menton, w Anglii: Londyn*, Cambrigde, Brigthon, Folkstone, we Włoszech: San-Remo*, Nervi, Wenecja, Bordighera, Abbazia, Riccione, Rzym*, Neapol, Palermo, Meran, w Austrii: Wiedeń*, Zeltsee, Linz*, Innsbruck*, Salzburg, w Niemczech: Berlin*, w Belgii: Ostende, w Afryce: Algier, Tunis.

Miejscowości oznaczone gwiazdką, są stałymi internatami i koloniami dla chłopców i dziewcząt (także dla dorosłych) otwarte przez cały rok, wszystkie inne kapieliska otwarte w lipcu, sierpniu i wrześniu.

Dla towarzystw (25—50 proc.) zniżki. Bezpośrednie wagony (Śpiącej). Cena w internatach podczas roku szkolnego (od 15 września) 110 sz. fr. miesięcznie.

W DOBIE RADJA

elektryczności i innych nowoczesnych urządzeń, wstydem jest posługiwać się przy praniu odwieczną bałką, zabierającą dużo miejsca, wytwarzającą nieład w kuchni i wilgoć w całym lokalu.

Pralki „MARYSIA”
(patent we wszystkich krajach)

jak widać z bocznego rysunku, przy minimalnym koszcie dają Maximum wygody, czystości i higieny. Ilustrowane prospekty na żądanie bezpłatnie.

Przem.-Handl.

MASZYNY DO PRANIA syst. T. Podoskiego

Warszawa, Świętokrzyska 9, tel. 311—86.

Przedstawicielstwo na wojew. pomorskie
TOW. HANDL. PRZEMYSŁOWE
dawnej

C. B. DIETRICH i SYN
sp. z o. o.

Toruń, ul. Szeroka 35.

